

AMĂDEU

UNU ESEMPLARU

Acastă fôia ese uă dată pe septemână :

DUMINECA

Abonamentele se începū numai cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se face în Pasagiulū Românū, No. 9 și 11, prin districte pe la corespondinții sêi sêu prin postă trâmifendū și prețulū.

50 BAN I

PREȚUL ABONAMENTULŪ

Pe annū pentru capitală	24 lei n.
Pe jumătate annū	12 —
Pentru districte pe annū	27 —
Pe 6 luni	14 —
Pentru străinătate	37 —

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

ECOULŪ

Pe unū dealū (eramū în vale)
Audiū unū cântecū nou,
Ce mă pētrunse de jale,
Ensă c'unū plăcutū ecoū.

Cine cânta nu seîū bine,
Ēnsē cam așia dicea :
«Sēpte ani măncașî din mine !
«Of! destulū : nu mai mănca!
Ecoulū respunse : «A!

«Ti-am totū datū, cumplită fiară,
«Ōnorî, ș'averî! Eraî golî!
«Acumū eșî d'aici afară
«Că nu 'ți cunoștî alū tēū rolū!
Ecoulū respunse : «OLŪ!

«Am speratū, ș'aveamū dreptate,
«Celū puținū să fîi cinstitū,
«Dērū vai! speranțele'mî tōte
«Ca visū dulce aū peritū!
Ecoulū dise : A PERITŪ!

Audiūdū āstū ecoū dulce,
Către cerurî, cu suspinū,
M'amū uitatū, mi-amū făcutū cruce
Și amū dișū : AMINŪ! AMINŪ!

Reproduserāmū și ađi acestū ecoū, pen-
tru cuvēntulū că administrațiunea *Ghim-
pelū* nu mai posedē nici unū esemplarū din
numērulū trecutū. Mulțamindū publiculū
de graba ce a pusū în a cumpāra, a citi
ș'a simți resonāndū'i în sufletū acestū ade-
vērātū ecoū, constatāmū că deceptarea
începe și că'n curēndū suntū semne a se
face pe deplinū. Dōmne ajutā și... **aminū!**

REVISTA POLITICOASĂ

Bucurescî, 1 Mincinosū. 1873.

De n'amū fi vēdūtū ieri cu ochii nostrii
din capū pe defterulū Sirmā în fruntea u-
nui cārdū de copii, cu sălcii în mână, gon-
gāindū *cântarea Diminețî* și *arētatu-s'a*, apoi
amū fi cređutū că ne mintū privirile pentru
mincinōsa đî de astā-đî. Cu tōte astea l'amū
vēdūtū, cu dascālî și cu popî, cu paracli-
serî și cu țircovnicî. Cum se mai sustîne
dērū că guvernulū și-a datū demisia?

Și pentru ce să 'și dea demisia, cinstiți
boerî? Pentru ce?

De frica lui coconu Butculescu, care arū
fi rēspunșū marelui vornicū uă vorbā fōrte
gentilă — de și cam încetū — cāndū a-
cesta 'i spunea despre pompieri că *vinū di-
stū!* pe cāndū bietulū omū nu scia ce să
mai facā că 'i ardea casele? Pentru că Kirio
Aga a măncațū āncā uă palmā... *morală* totū
cu acea ocaziune și totū de la d. Butculescu?

Dērū ōre unū altu Agā n'a 'nghițitū a-
semenea gālusei de la her Conțulū cu pri-
cina, cam totū pe vremea asta, la sala Sla-
tinēnu, fārā să fi dișū nici *circ!*

Sēū că demisionēzā din causā că Repu-
blica a 'nceputū să se cam pronunțe și să
se cam dorēscā prin Bucurescî?

Nu : tōte astea suntū glume. E adevē-
artū că mesagiulū lui musiu Grant, presi-
dentulū Americi, a cam făcutū multū sco-
motū prin cuvintele sēle că «tōte popōrele
tindū spre acēstā formā de guvernū». Ensē
la noi nici că se pōte aplica acēstā alusiune,
mai āntāiū că musiu Grant n'a întreatū și
pe ministrii nostrî cum își datū cu părerea
în acēstā privințā. ș'alū douilea că Vodā de
la noi nu se chiamā Amedeu I!

A! dērū scimū ce-o să ne rēspundeți!
Scimū c'o să ne diceți : nu demisionēzā
pentru asta, ci pentru că s'a votatū creditulū
fonicarū, adică sictirirea coțcarilorū străini.

Și noi declaramū că nu e așia.

De unde șciți dumnēvōstrā că regimulū
nu 'i vine la socotēlā creditulū fonicarū?
Puteți lua asupra-vē să afirmați că fon Bis-
mark a mai scrisū *cui-va* vr'ūā poruncā în
acēstā privințā? Cine v'a spusū dumnēvō-
strā că unū ōre-care Don Carlos voia să
ducā unū asemenea ghelirū de lege ca ca-
doū la Berlin? Cine vi le-a spusū tōte a-
stea, ca să fiți în stare a dice că d'aia de-
misionēzā ministerlikulū pentru că nu se
sanționēzā creditulū fonicarū?

Cā se duce kikonu Manolachi?

Apoi n'a fostū dusū? Cine l'a pusū să vie
sā cārpēscā ministeriulū fārā d. *Cārp-ielā?*

Sēū bānuți că nu merge bine politica
din afarā, pentrā că agentulū diplomaticū
din Viena a luminatū trotōrele Bucuresci-
lorū cu ilustrulū geamū din ochiū 'i dreptū
sēū stāngū?

În fine nu cum-va credeți că *Văcarulū*
s'a supāratū pe satū?

De ce să se supere? Cine v'a spusū dum-
nēvōstrā că musiu *Văcarū* arū fi cerutū că-
marei satului unū milionū de lei pentru ca
sā se plimbe pe la espoșiā din Viena și
sā 'și espue și dumnēlui mutrișōra, ērū că-
mara s'a făcutū că nu 'nțelege ș'a plecatū
p'acasā? Cine v'a spusū tōte acestea, ca să
vē 'nchipuiți că dumnēlui s'a supāratū pe
satū și nu vrea să mai pascā oile?

C'a șters-o domnu Costea-Chioru?

Apoi, ca ministru din afarā, dumnēlui e
afarā din rindū, adică pōte pleca afarā, căci
acolo e 'n ministerulū sēu, mai cu sēmā
dēca o fi apucatū calea Berlinului, de unde
i s'a datū puterea!

Cum vedeți, nu e nici uă causā de abdi-
care sēu de demisionare din partea nimu-
lui, și cu atātū mai puținū, cu cātū Giur-
giulū s'a liniscitū, guturaiulū de care suferia
đilele acestea sfinția sea Papa 'i-a trecutū
cu desāvārsire, și cu cātū împaciutorulū u-
niversalū — slavā Domnului! — e aci 'n ca-
pitalā ca să 'mpace ori-ce ne 'nțelegeri ș'ori-
ce dihonii, cum a 'mpacatū și pe Franța cu
Prusia!

UTINAM!

Sārmanā ginte latinā,
Ce durere fîi inclinā
Fruntea cu negre 'ntristārî,
Sufletulū cu lungi oftārî!

Ierî în Franța barbaria,
Ađi în Spania urgia :
Romānia, ađi și ieri,
Datā pradā la hingherî.

Cesarismulū cu 'mpilarea,
Pretendenții cu trăda'rea,

Uă adâncă, negră grăpă
Cu turbare ei îți sapă!

O duiosă, dulce mamă,
Câte chinuri fără seamă
Te 'ngenuchie și te 'ntină,
Vechie, nobilă tulpină!

Atâtă venin n'ajunsese
Câtă Italia supse
Prin fatala desunire,
Printr'ua lungă amorțire.

Nu fu destul pustiirea,
Orórea și sărăcirea
Peste Franța, care plânge
Cel mai pur și mai scump sânge.

Ađi în Spania sglobiă,
Ca și 'n sora'i Româniă,
Alți Carliștilor regime
Se scaldă în jafă și 'n crime.

Colo vitregul isbesce,
Aci străinul urzesce:
Si la dânsa și la noi
Lacrimile curg și siroi.

Ucigându prin focu s'eu spadă
— Trăsnetele pe ei cadă! —
Colo dicu: „dreptul divin“!
Aci .. „ordinu din Berlin“!

Carlos, nume de păcate,
Care, din fatalitate
Poporul te-a pronunțat,
In eternu fi blestemat!

Pentru tine fiu cu tată
E în luptă 'nfuriată,
Si 'ntru tine se comite
Faptele nelegiuite

Ginte latină mărță,
Asvirle v'elul de ghiță
Ce te 'nconjură mereu
Făr'a voi Dumneđu,

Si 'nalță cu bărbăția
Fruntea tea de vitejiă
Cu sufletul oțelitu
De libertăți încălditu.

Chiamă tristele-ți popóre
La hora de s'erbător,
Si 'n miđlocul veseliei
Sdrobesce lanțulu sclaviei.

Alungă pe trădători,
Carliști incendiatori,
S'acestu nume ilu proscie
Ca iearu dreptul să revie!

MINCIUNĂ DE 1 APRILE

Cam posnașiu e obiceiul țerei ca 'n ziua de 1 Aprilie să se mință lumea. Și cu atât mai posnașiu, cu câtă chiar unele autorități nu se sfiesc a'lu adopta.

Étă câte-va exemple:

Primăria a făcută uă publicațiune că, cu 'ncepere din acésta đi, tóte prăvăliile trebuie să stea închise Duminicele și s'erbătorile. Acésta măsură nu póte fi de câtă uă minciună de 1 Aprilie, și étă de ce:

1. Pentru că, cu ori câtă stricteță s'arú porunci închiderea prăvăliilor, n'are cine le inspecta pe tóte, căci comuna n'are de câtă 8 telegari la trăsura, éru poliția are alte treburi de făcutu.

2. Pentru că, chiar d'arú fi să le inspecteze cine-va, apoi n'arú puté, căci arú fi destul să intre pe din dosu în 2—3 băcănióre s'eu cărciumióre cu pelinașiu bunu, și t'f'érú nici că mai ese.

3. Pentru că lumea nu póte muri de fóme din cauza birturilor, brutăriilor, măcelăriilor, băcăniilor, gheretelor de pâne și zarzavatlikulu, nici de sete prin închiderea cofetăriilor, cărciumelor, bragagiriilor etc., nici a'și da obștesculu s'firșitu fără a bea uă doctoriă luată de la spitării, mai cu sémă grația fumulu deliciosulu tutunú alu regiei, ale cărei debite suntú scutite să ție deschisú ori-cândú, cea-a ce este i'érú minciună, căci în ziua de Pasce vorú fi 'nchise.

Măsura rigurosă a primăriei, nefindú cu p'ntința a se pune 'n aplicare chiarú din ziua de 1 Aprilie, rămâne dérú minciună de 1 Aprilie și ca minciună trebuie s'o considere și prăvăliași.

A demisionatú s'eu va demisiona?
Cine? Ministerul, ba nu! Iepurache! Ba și Coștea-Furá, și Tell, și Mavro-ianis și...
Cum? Bine, motivatú, prin inserisú și...
Cândú? Alaltăieri s'eu ieri; ba nu: ađi!
De ce? Că s'a votatú creditul fonciarú și că Vodă...

Ei bine, le credeți tóte astea, domnilorú? D'eu să nu le credeți, căci... suntú minciuni de 1 Aprilie!

*

Ei, și cine vine la ministeru în loculú lui Iepurache?

Cine? Déca n'o veni 'n Cornoratu, apoi vine Cuștache inimă-negră Boer-secu, s'eu de sicurú Alecache Lacú-de-vară. În totú casulú Vasilca Boer-secă nu vine fără Bizdadéua.

Ce suntú tóte astea? Minciuni de 1 Aprilie!

*

Don Carlos abdică 'n Spania, Don Carlos abdică în Româniă, și nici unulú nici altulú n'au abdicatú și nu vorú abdica de bună-voie.

Prin urmare... minciună de 1 Aprilie!

*

— Sciți că licențele spirtoșe s'au votatú de camere!

— Da.

— Ei bine, guvernulú n'o sancționeză, căci conțit batú mereu cu piciorulú!

— V'ncelați, căci a sancționat'o!

Ș'asta i'érú minciună de 1 Aprilie, mai cu sémă că *Mintitorulú* mințe 'n modú oficialú!

*

În fine uă epistolă anonimă ne cere să spunemú prin điarulú nostru că șefulú vamei de la gara Filaretú comite neregule și neorinduieli.

I'érú minciună de 1 Aprilie și încă minciună jidovésă, căci acea persónă s'affirmă că e omú de omenia, cinstitú și neșartinatorú!

*

Într'unú cuvântú toți mintú, unii pe alții, mai mulți pe unulú, și unulú pe mai mulți. Oare de ce n'amú minți și noi pe abonații și cititorii *Ghimpelei*, spuindu-le că 'n Bănésa s'au spânduratú toți Prusianii din Bucuresci din cauza proclamării Republicei în țéră?

SUSPINUL GIURGIULUI

Gemetú, plângerú suntú în țéră
Că la Giurgiu se omóră
Tótă lumea ce reclamă
D'așa biruri fără sémă.

*

N'a rămasú nimicú pe vatră,
Nici chiarú codru pe corlatrá:
S'a vëndutú cergă, șervete,
Și icóna din perete;

*

Numaí ca s'eu să mplinescă
Darea cea neomenésă
Ce s'a pusú, ca uă povéră,
Pe s'ermana biată țéră.

*

Șepte case c'ua căldare
Iși facú astă-đi de mâncare,
Și din boii d'altă dată
Aú rămasú c'unú căine 'n șatră.

*

Nu mai are ađi creștinulú
Nici chiarú unde-și spune chinulú,
Și, cândú cere îndreptare,
Se trâmite la 'nchisóre!

*

Dómne, scapă-ne uă dată
D'astă stare blestemată,
Căci, decă 'ți-amú făcutú rele,
Le-amú plătitú prin biruri grele.

*

Trâmite unú Tudorinú
Să ne scape de străinú!

(Telegrafulú)

LA KIKON REDAKTER A GHIMPILI

Kikon redacter,

Ghevald und auh ghevald! Ala ridakter fon *Telegraf*, în numir 326, scris fir meine gheșefte mit municipalitat. Citit la el und mirat forti cum vine la el mahén di grose secătur. Abér nicht speriat la io, vail ih bin gut priitin di suflăt mit her Kustod-neski obér-inghinir und mit kiți-va alții mambri di primariu. Zik și đeu că la io facut multe alți gheșefți und ales groses lucrari în reghii. Și ce mi pas la io di ala nebun inghinir Murdara, care rimas joos cu visare di stringi la ghit pá noi Zidani?

Der obér-inghinir, main slăbiciun, mit ales kiți-va, otărít — fur vus? — mahén aine gut ghelire, ca vrei la ele si lasa cu gura kiscata pi ale broscui di inghinire mai mititichi de la municipalitat și are si mi dai tóte banișori pe kaldaram kit lucrat — nelukrat la uliți Rumana gut oder schlech. Jurnal *Telegraf* strigat cum kiini la luna. Mai bini kitat el la tearba al lui și lasat la noi mahén unsere groses gheșefte. Aisi na Rumeniun noi Zidani cu peciun și one peciun haben ain protector, pi kikon *hatir* și pi kikon *pungoi*, afara di kikon Iepuraki, și nu'i friki nici di gazetii nici di inghinir ala mititiki.

MORDOHAÏ HIRSCH.
Grose-Gheșefter.

După cererea mai multorú abonați ai noștrii, publicămú următórea poezie, pe care o ținú mulți minte încă de la 1859, ș'a cărei publicare produse efectulú ce merită 'n adeverú:

SERMANA VREME VECHIE

PLANGERE PATETICA A UNUI BINISLIU

I

S'ermană vreme vechie, vestitá 'n chilipiruri,
In mi de marafeturi, rușfeturi și gheliruri,
Bogatá 'n evghenie și 'n ciracladisólá,
In sumá de mansupuri și in chivernisélá,
Cândú dela sta in sinuri și pe genuche masa,
Cândú punga, posunarulú, cămara și chiarú casa
Staú doldora de zaharú, cafele, baclavale,
Dulcețuri, cozonace și sumá de locmale,
Cândú slujba-era moșie: făceaí dintr'énsa stare,
D'aveaí everghesia vre unú boerú mare.
Atuncea, da, atuncea era bine de viétá,
Atuncea era traiulú, atunci simțeaí dulcétá;
Atunci vedeaí boerulú cu megalopropie,
Ce falnicú și ce mândru cu marea-í bărbărie,
Purta in capú ișliculú, calpaculú, gugiomanulú,
Binișulú și giubéua, șalvarii și cattanulú,
Taclitulú, șalulú, meșii, papuci și fermenea,
Și anteriorulú mândru de șam-șamalagea,
Tarabuluzulú falnicú, cu ciucuri de mătase,
Cu fesulú trasú pe céfá, cu cefe de totú rase,
Și cu tătarcă mândrá, avendú jurú împrejurú,
Pacele de Rusia de celú mai bunú samurú,
Fireturi, găitane, cămășii de borangicu,
Hârșia cea mai crețá întinsá pe ișlicú,
Și pompa, saltanatulú, halaiú de iovanliu
Șpunea, đeu, că boerulú e mare hatalú!
Atunci sub aripióra ori căruí boerú mare
Trăiaú sumá de ómeni, pe bere, pe mâncare!
Atunci nu era carte nemțescá, s'franșusescá:
Abia scia boerulú ca să se iscáléscá;
D'érú tréba mergea bine, strängeaí bani la chimirú,
Și chiarú de câtú boerulú eraí mai abitirú.
Întraí pe procopsélá in curtea boerescá,
Tineaí cureaua buteii, puneai la ciubucú iascá,
Bucate daí la masá, turnaí și de spălatú,
Adesea rábdaí palme, eraí chiarú injuratú,
D'érú, dup'unú anú de slujbá, boeru cu-ugurlicú,
Plátea tóte acestea prin vre unú ciraclieu,
De-eraí deșceptú, cu minte, smeritú și tapinosú,
Și de slujeaí in curte-í ca căine credinciosú.
Așa eraú boerii in vremea vechie-a lorú:
La cine slujea 'n curte le da câte-unú osciorú.
Scoteaú ciraci mulțime, pe toți îi procopsea,
Pe toți care ținuse slávita lorú curea.
Sermană vreme vechie, cândú casa boerescá
Gemea de berecheturi, era casá domnescá,
Te-ai dusú, te-ai dusú departe, și nu te mai găsímú,
Și făr' everghesia-ți curéndú o să perimú!

II

Țiu minte că slujisemú unú anú și jumétate,
In curtea boerescá cu cinste și dreptate.
Mergeamú dupá caléscá, și talere ștergeamú
Și la Divanú ș'acasá ciubucu-í aprindeamú;
D'érú intr'ua diminéță, cândú 'i-aduceamú cafeaua,
Cândú scuturamú ciubuculú și îi umpleamú luléua:
«Măi, porc-de-căine, 'mi đise, șei tu ce voiú să-ți facú!»
«Să-ți daú chivernisélá și, să te scotú ciracu!»
«Să-ți daú uă pâinișiorá, și, prin calabalicú,
«Să-ți facú v'entú, ca la alții, la vre-unú zapcirlic»
De locú vre trei metanii ș'ua temenea turnai,
Și poala, și papuculú smeritú îi sárutai;
Ș'adoa-đi diminéța, cu șese slujitorú,
Pornisemú, cu pitacu-mi, in plasá la Podgori.

III

Aici apoi întórce chichițe și dulapuri,
Și taie frunđă verde, și lafurú și talafurú;
Trinteșce havalale și mi de havaeturi,
Pitacú peste pitacuri cu multe marafeturi,

Beilicuri, cacirmale, și istoviri multime,
Calipuri puse bine cu multă istețime!
Și casa 'mi era plină, cămara încărcată,
Cotețulu numai păseri, și burta totu umflată
De sumă de plocône, de paseri și de miei,
De unturi, cașcavale, curcani, gisce, porcei.
La mine bunul plăși, la mine se afla,
Și pungulița-mi scăa creștea și se umfla.
Țeranul 'lu lua gróza, cându mă vedea prin sate
Cându mă răstiamu uă dată, și bate și iar bate;
Cându stamă cu evghenie, privindă cu nepăsare
Pe slujitoru, ce bice da sute pe spinare.
Iar cându venea pitaculu de la isprăvnicie,
S'adună birulă din sate, se-lu daă la visterie,
Atunci imi mergea bine, atunci, atunci gheliruri,
Atunci umpleamă chimirulă, atuncea chilipiruri
Curgeau ca plóia 'n casă-mi, cu mare berechetu,
Ș'umpleamă, umpleamă chiseaoa, ca omă cu marafetu.
Chiamamă prin volnicie la tahtu pe toți țeranii,
Și porunceamă ca 'ndată să'mi împlinescă banii,
Se vîndă totu ce are, și vite, și copii
Ca să plătescă birulă cinstitei visterii.
Iar p'altă parte ênsă porneamă ómenii mei
Să cumpere prin sate, ciređi, turme de miei,
Pe prețuri de nimica, de geaba potu să dicu,
Pe vr'ua economie de lude séu beilicú.
Iar cei săraci ce n'aveau nimic ca se plătescă
Ară fi făcutu mai bine din țéră să doséscă,
Căci îi trînteamă îndată la grosu și la butucú,
Și-i injuramă turcesce, de par'că eramă turcu.
Făceamă sumă de lucruri care-mi plesneau prin capu,
Eramă tare și mare, și meșteru de dulapú.
De plângeră și ponóse n'aveamă de locu habarú;
La curtea boeréscă eramă la bună nazarú :
Ș'apoi boerulă mare, boerulă get-begetú,
Scia cum merge tréba, scia de marafetu;
Căci elu nu avea témă, era tare și mare,
Și hoții chiarú în casă-i puteau găsi scăpare.
Agiă să 'ndrăsnéscă, la vr'ua împrejurare
Să calce pragulă porții vre unu boerú mare?
Ferit-a Domnulú d'asta ! Aci era cetate :
Căți îdrăsnéau se între, cu capetele sparte
Eșeău; și Aga ênsuși cu códa 'ntre picioare
Iți înălța din umeri, bufnea de supărare,
Și n'avea ce să facă : boeru-era boerú,
Cu multă evghenie și mare pișicherú.

IV

Dar ađi, vai! ce păcate! Nu potú de locu pricepe,
Cum s'a schimbatú refetulú, ș'ajunsú boerú otrepe!
Ce s'a făcutú, spuneți-mi, a lorú ighemonie,
Caftanurí, saltanaturí și megaloprepie ?
S'a dusú everghesia, s'a dusú și berechetulú,
S'a dusú și evghenia, incetulú cu incetulú.
Dérú lucrulú celú mai mare de care mă totú mirú,
E c'adú, ca și mojiéii, boerii plătescu birú!
Sermană vreme vechie, cândú, dragă-o se mai víi,
Cu brațele deschise la bieții binișlii? . . .

De la 1859 péné ađi, două regime domniră 'n
acéstă țéră. Unulú fu resturnatú. Celú-l-altú, moș-
tenitorú imediatú care 'i urméză p'aceleasú vágașie,
nu se scie ce va deveni. Destulú că ne readuse pe
«sărmana vreme vechie» cântată prin aceste ver-
suri. Dămú 100 de abonamente gratis celui ce ne
va puté spune momentul în care se va cânta din
nou ímorméntarea «vremei vechi» care ađi și-a
schimbatú numai numele, intitulându-se «vremea
ordinii»!

Z Î M B E T E

Uă rudă d'aprópe a comitelui Zichy, ministru
actuale de comerciú în Ungaria, dete 'n timpulú
d-lui Szlavy, atunci președinte alú biuroului aface-
rilor comerciale, ocașiune să facă uă fórté frumósă
glumă. Menționata rudă a comitelui Zichy priimi
într'ua đi de la femeia sea uă telegramă atât de des-
figurată, în câtú era imposibilú să i se găséscă vre
unú înțelesú óre-care. Étă care'i fu răspunsulú :

«De și măgarú de impiegați de la telegrafú 'ți-
aú mutilatú și desfiguratú telegrama, astú-felú în
cátú aú făcut-o ne'nțelésă, cu tóte astea mă grăbesc
a răspunde etc.»

Impiegații se nțelege că nu erau multămiți și
cu multă ciudă espediară depeșa. Cređendu-se in-
sultați, ei cerură chiarú uă audiență ministrului de
comerciú spre a se plânge de rușinea ce li se făcuse.
D. Szlavy se găsi fórté incurcatú. Pe d'ua parte
domni impiegați póte că nu fuseseră destulú de
scrupuloși în împlinirea dătoriei lorú, éru pe d'alta
calificarea comitelui era camú pré aspră, mai cu
sémă că impiegații pretextau și pretindeau cu dreptú
cuvéntú că d-na comitesă avea uă scriere fórté pu-
ținú citétă ș' uă ortografiă din cele mai fantastice și
mai independinte. D. Szlavyse scăpă printr'ua glumă
de spiritú, dicéndú impiegaților care se plângeau :

- Domnilorú, cunosceți regulamentulú ?
- Firesce, fu răspunsulú afirmativú.
- Ei bine, ce dice paragrafulú I ?

— Că ori-ce depeșiă este unú secretú pentruim-
piegați.

— Prin urmare, domnilorú, considerați depeșiă
d-lui comite ca unú secretú!

* * *

D-lú X* intră și surprinde pe d. M* făcendu-și
testamentulú.

— Ia te uita ce scriu, îi duse M*. Ordonú femeiei
mele să se mărite după mórtea mea.

— Pentru ce? întrebă X* miratú.

— Pentru că voiú să fiú sigurú că totú se va
găsi celú puținú unú omú, căruia în tóte đilele
să'í pară réu camú muritú și i-amú lăsatú uă mo-
ștenire atât de bună!

* * *

— Soro, dicea uă coristă de la teatru unei tova-
rășie a sea, de ce nu'ți faci baitele la cusătoreasa
Jeana?

— Pentru că me temú să nu mi le potrivéscă
bine și să mă facă uritá.

— Dérú bine, n'ai ce perde!

(Gaz. des etrang.)

BISERICILE

Ce naiba, măi frate,
Templurile tóte
Ađi aú devenitú
Locú de întâlnitú

Pentru réi și buní,
Smintiți și nebuní,
Pentru curtisaní,
Pentru gugumaní.

Veđi aci, măi frate,
Lucsurí câtú se póte,
Rochi și mode noi,
Și corne de boi.

Mare Dumneđu,
Ađi în templulú tău,
Orí cine găséșce,
Orí și ce doreșce:

Fetițe frumoșe,
Și dame lucóse,
Cúrté și amorurí,
Ochiade și rolurí.

Zimbetú grațiosú,
Vr'unú amorú gelosú,
Conversațiune
Și distrațiune.

Unde mai pui ieră,
La deni spre séră,
Droaia de fetițe
Și cea de lelițe?

Și cea de cucóne,
Șarmante balóne,
Și cea de flăcăi,
Bărbați nătărăi?

Mai veđi tinereii
Umblándú ca căței,
Colindándú portițe,
Pe unde 'șú fetițe.

Haideți frățióre,
La deni de séră.
Să vedemú icoane,
Unú felú de cucóne.

Și mironosițe,
Unú felú de fetițe,
Formă ingeréscă,
Inimă drăcească.

Cu botiní cu tocú
Și la capú cu cocú.
June Chirițoae,
La capú câtú uă clae.

Cu pèrulú válvoiú,
Făcutú moșoroiú,

Intorsú peste spate,
Cátú chiarú nu se poate.

Apoi veđi grimazú,
Oh! ce mare hazú!
Cândú se întâlnescú,
Pentru ce vorbescú?

D'abia una 'ncepe,
Alta nu pricepe,
Și tóte răcescú
De se zăpăcescú.

Mai veđi, frățióre,
La deni spre séră
Multa ismenire
Și sulimenire.

Ce caricature!
Ce scálimbature!
Căci bietulú burete
Ađi astupă pete!

Unú vèrsatú de soiu,
Unú felú de pistoiú
Ce de locú nu pieré
La omú și muere! (Lanterna)

PRÉ CINSTITEI DIRECȚIUNII POSTALE

În pré multe rindurí amú făcutú acestú cinstitú ser-
viciú umilitele nóstre rugăciuni, pentru a nu ne lăsa
de pradă și jafú surugiilorú dumisale subalterni.

Précinstita direcțiune de postă surugiéscă se vede că
nu vrea să deróge de la vechile 'i obiceiuri. Unorú tâlhari
de codru, cândú li se 'ntemplă să le cadú în mână, își
cerú «Punga séu Viéța.» : după ce le 'ncredințezi pun-
ga, precumú facemú și noi cu posta, ei—tâlharií dracu-
lú! — se mulțămescú nmai cu luarea pungii, lăsân-
du'ți viéța pe care n'ai cu ce o mai susține.

Șurugií noștri nu facú câtú facú hoții de codru: suntú
și mai lacomi, luându-ne și una și alta.

Plătimú portulú diarelorú, spre a se da persónelorú
în dreptú, pe cândú ni-se íea și plata portulú și diarele,
adică atâtú punga câtú și viéța, fiind-că diarulú este
viéța nóstră, ba chiarú și a mai multora.

De mai multú timpú reclamămú în contra acestú réu
nesuferitú, ceréndú îndreptare, și cu tóte astea réulú
merge crescéndú, de și eramú în dreptú a așcepta în-
dreptare de la șefulú postelorú, care ni se spune că e
destulú de inteliginte, ba și cinstitú, lucru fórté rarú
sub regimulú de ađi.

Speranța însă n'amú perdut'ó și credemú că de ađi
înainte se vorú lua măsurí de îndreptare și nu se va
mai permite ca sub d-sea să se mai continue cu asemenea
infamii. Totú de uă-dată punemú în vedere următóarele
reclame ce amú primitú în cursulú acestei săptămáni:

D-lui Grigorie Lupea i se trâmite diarulú la comuna

Urlesciú, plasa Oltu, districtulú Râmniculú-Vâlcei, prin

Vâlcea, dérú nu l'a priimitú de mai multe luni.

D. D. M. Manicadi, cofetaru, și D. M. Ștefănescu,
totú cofetaru, ambii din Giurgiu, n'au priimitú mai
multe numere din luna lui Martiu.

D-nii Frați Dimitrie Teodorianú, comercianți din
Caracalú, reclamă, prin telegrama No. 2236, că n'au
priimitú în două luni de câtú două numere luate de la
redacțiune cândú s'au abonatú.

Noi amú trâmisú și trâmitemú la toți regulatú.

Administrațiunea.

BIBLIOGRAFIE

ANATOMIA MICROSCOPICA

SAU

ANATOMIA GENERALE

Pentru usulú Facultățilorú de sciințe și Medicină

DE

C. D. CHABUDIANU,

Doctor în Medicină.

Prețulú unú exemplarú, pe hârtie bună, 4 lei noúí.
e vîndare la tóte librăriele.

ADEVERUL

ASUPRA CADERII

MINISTERIULUI BRATIANU

SAU

LIBERALISMUL SI ISTORIA LUI

IN ROMANIA

SI

SISTEMUL DE A GUVERNA AL LIBERALILOR ADEVERAT

DE

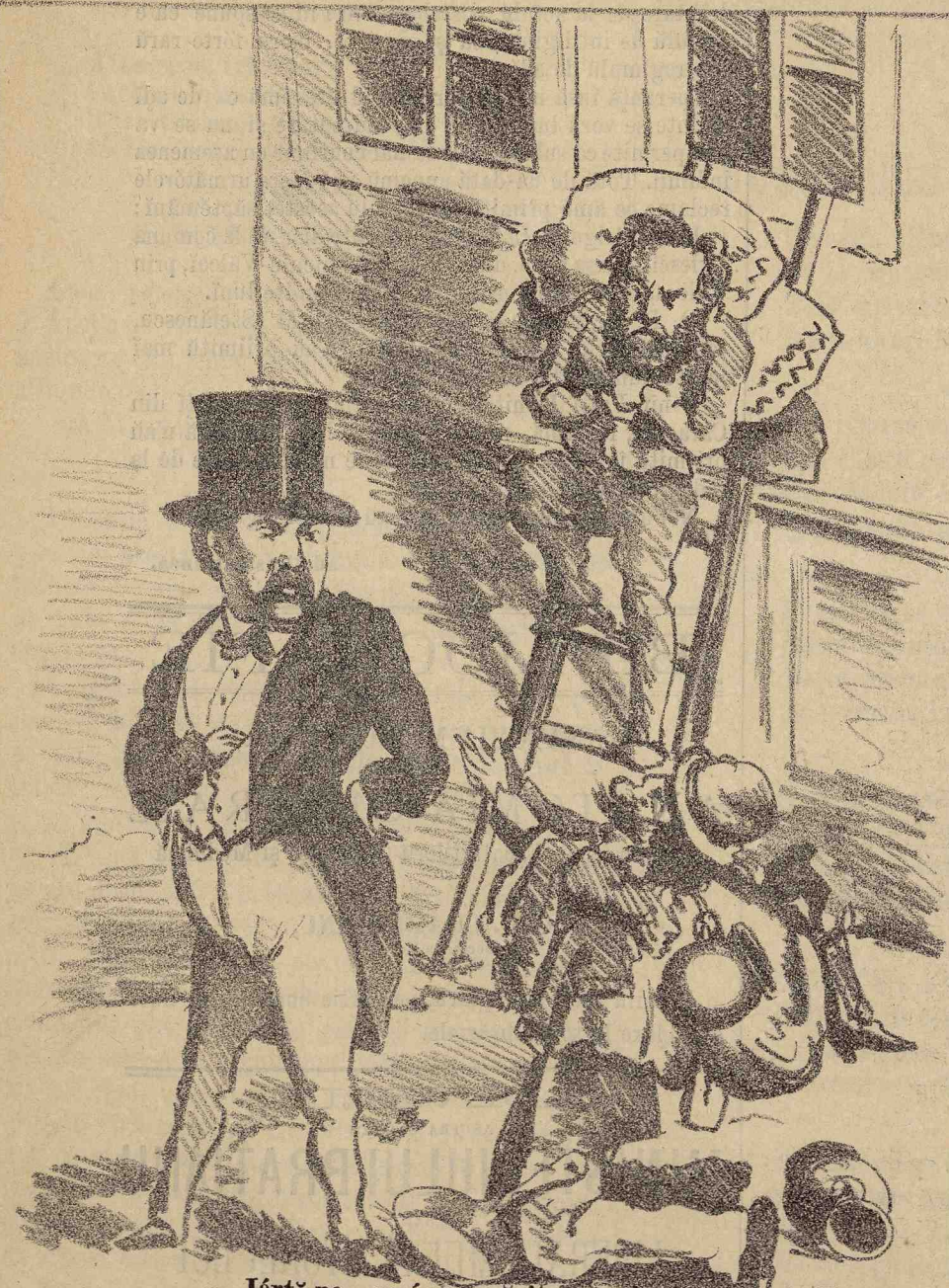
EMANOIL CHINĂZU, celú în tótă firea.

De vîndare la tóte balamucurile. Prețulú 5 lei n.

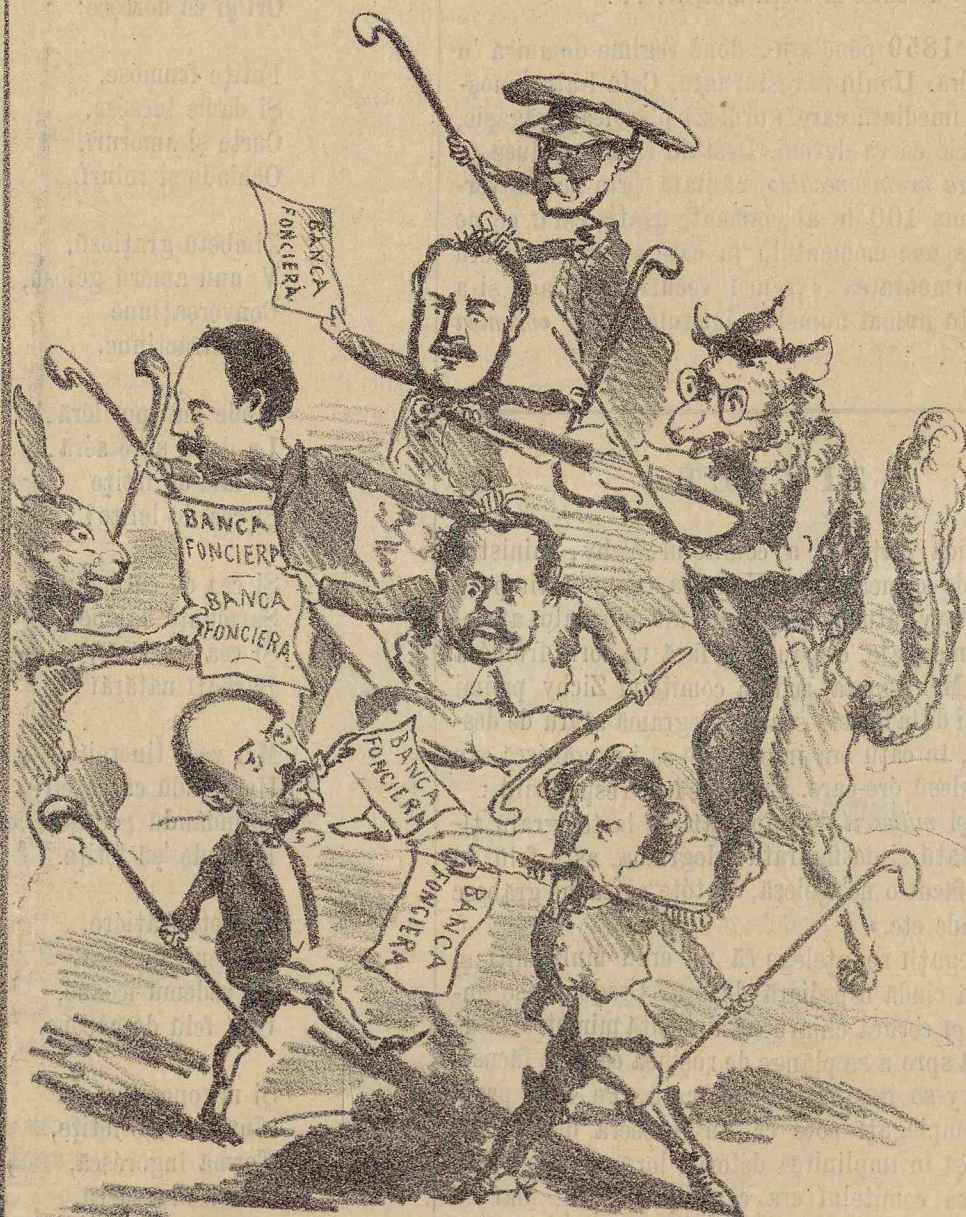
Typographia Laboratorilorú Româní Strada Academiei No. 19.

Don Carlos în Spania, Don Carlos în România, unul și același în două extremități ale Europei le ține de păr și le maltratează, pe când instrumentele se ucid, ard și jefnesc. O TEMPORA, O MORES!

— Iertă-ne, cocone, marite vornice, esceleță Kaimacamă!
Iertă-ne că ne-ai prinsu furându!
— Fiți pi pașe! Eū n'amū obișăiū si pādăpsescū pi amișii și sāmăniū mei!

Vulpea cântă, erū căinii jocă «HAIDEA DURA, HAIDEA DURA!» unul ȕicendū cea, altulū ais și mādandū-se 'ntre ei ca dulăii pe ciolanū. Cu tōte astea «cea mai deplină ARMONIĂ domnesce 'n ministeriū!»